

[Oluf Johansen.]

vil tale imod den gode sag og måske endda vil gå så vidt, at han vil fraråde sine partifæller at være lånere.

Må jeg til den højtærede landbrugsminister angående administrationen sige, at selvfølgelig kan administrationsmulighederne forbedres, efterhånden som der arbejdes med en sag. Med hensyn til de andre spørgsmål, jeg nævnte, gik ministeren jo udenom og undlod at svare. Når jeg siger dette, er det ikke for at afpresse ministeren et svar — jeg havde nær sagt, i dette spørgsmål priser jeg ministeren for, at han ikke svarer. Jeg tror, at det, at den højtærede landbrugsminister ikke svarer, er en ministerdyd, som han skal roses for, idet jeg opfatter det på den måde, at en minister vel ikke skal sige alt, hvad han ved, og heller ikke alt, hvad han tænker.

Steffensen: Det ærede medlem hr. Chr. J. Hansen udtalte, at det var underligt, at jeg ikke kunne medvirke til gennemførelse af en sådan lov, men foreslog finansieringen henvist til banker og sparekasser. Nu ligger det således, at erhvervslivet selvfølgelig må være interesseret i den lavest mulige rente, men når staten udsteder lån til lav rente og samtidig selv optager lån, efter hvad jeg har ladet mig fortælle til 6,2 pct., hvem skal så betale differencen? Nu blev det sagt: ja, men det er ikke de samme mennesker, som får lån, der kommer til at betale. Det er jo et spørgsmål, om det er rigtigt. Når der betales så mange millioner i indirekte skat, tror jeg ikke, man skal henvise til, at det er de fattigste mennesker, der får en fordel; de kommer til at betale deres rigelige part, idet de indirekte forbrugsskatter jo udgør en stor part af skatterne her i Danmark.

Det ærede medlem hr. Oluf Johansen udtalte, at jeg som husmand ikke måtte gå imod dette lovforslag. Enten man er medlem af husmandsforeningen, eller hvad det nu er, må man efter min opfattelse have sit principielle standpunkt uafhængigt deraf, men her er vi igen ved dette, at man fra den side også har krævet de indirekte skatter afskaffet. Det er et princip, sagde det ærede medlem hr. Oluf Johansen. Ja, kommer vi først så vidt, at vi ikke har principper, er vi sikkert dårligt stillet; der skal visse principper til, ellers tror jeg ikke, det er så godt.

Det er altså lav rente, jeg gerne vil have, men jeg tror ikke, det bliver billigere, fordi man går vejen over de offentlige kasser, det plejer ikke at blive billigere på den måde.

Men dersom folk fik lov til i større udstrækning selv at beholde deres midler og sætte dem ind enten i sparekasser eller andre kasser, ville det sikkert medføre, at opsparingen og indskuddene blev forøget, og derved ville renten gå ned. Jeg tror, det er den naturlige vej, og derfor har jeg sagt her, at jeg ikke kan give tilslutning til lovforslaget. Når det ærede medlem hr. Oluf Johansen heri lægger, at jeg vil stemme imod, er det, i hvert fald på nuværende tidspunkt, en misforståelse. Jeg har givet udtryk for, at jeg vil undlade at stemme, men dette standpunkt kan selvfølgelig ændres under den videre behandling.

Chr. J. Hansen: Det ærede medlem hr. Steffensen udtalte, at man måtte have visse principper i politik, og det er jeg forsåvidt enig med ham i; men jeg er ikke enig i de principper, han lægger til grund for sin vurdering af dette lovforslag. Vi er interesseret i den lavest mulige rente, siger det ærede medlem, men han vil ikke stemme for det lovforslag, der byder en betydeligt lavere rente for de mennesker, der skal udnytte loven, end de skal give andre steder. Det synes jeg ikke der er megen logik i, men det er måske, som man tager det fra den side.

Det ærede medlem hr. Johs. Larsen (Tune) gav her i anden omgang udtryk for, at jeg havde beklaget mig over, at der ikke var flere, der havde søgt disse lån. Jeg har ikke beklaget mig over det, men jeg har undret mig over det. Når man selv indenfor erhvervet giver udtryk for, at der er brug for 3 milliarder kr., og at de mennesker ikke kan låne pengene andre steder — og den højtærede landbrugsminister må jo have den samme opfattelse, når han har fremsat dette lovforslag —, så kan man da nok have grund til at undre sig over, at der er adskillige millioner, der ikke bliver brugt.

Når det ærede medlem siger, at han ikke er tilhænger af, at staten i stor udstrækning skal arbejde sig ind på erhvervsområde, må jeg sige, at der er ikke een, der har tænkt på nogensinde at påtvinge en eneste af dansk landbrugs udøvere disse lån. Det er fuldstændig frivilligt, om de vil søge dem eller ikke.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: De tre sidste sager på dagsordenen må jeg lade udgå.